Leonor Serrano Pablo, mestra

written by María Sol Antolín | 18 d'April de 2026

Esta pedagoga va nàixer en 1890, a Hinojosa de la Calatrava (Ciudad Real). Era una xiqueta molt intel·ligent, de manera que, a l'edat de sis anys, les seues paraules van sorprendre la reina regent durant una visita que va realitzar al seu poble. Va decidir finançar-li els estudis. Així doncs, en 1898, Leonor va marxar a Madrid.

Posteriorment, va estudiar Magisteri i allí també va exercir com a mestra. En 1913, es va traslladar a Barcelona, on havia aconseguit una plaça d'inspectora d'escoles. A l'any de la seua arribada, va viatjar a Roma becada per l'Ajuntament de la ciutat per a seguir un curs amb la doctora Montessori. A la seua volta, juntament amb altres persones becades, van instar les institucions de Barcelona a assumir la responsabilitat de garantir la formació de les xiquetes i els xiquets atés que, segons les seues paraules:

> ***«Hoy la vida doméstica exige que la madre también trabaje a menudo fuera de casa. La concentración urbana, la estrechez de la vida y las viviendas contribuyen a la preocupación y al ahogo de la joven madre, a menudo agobiada y desesperada entre los pequeños.»***

En 1925, va viatjar a França, Suïssa i Bèlgica. Després

d’haver aprofundit a Itàlia en els mètodes d’ensenyança de preescolar, ara volia conéixer experiències innovadores en la formació d’adolescents. Després del seu retorn, va reivindicar l’escola única per a totes les persones, una escola activa que calia consolidar des de preescolar, així com l’ampliació de la franja d’edat de l’educació obligatòria i la facilitació de la formació per a les persones adultes.

No obstant això, en aquell moment, la dictadura de Primo de Rivera no propiciava este tipus de propostes. Va ser desplaçada a Saragossa i Osca, però no es va desanimar i allí va escriure i va publicar *La enseñanza complementaria obrera* (1926), llibre en el qual va denunciar que l’assistència escolar obligatòria a Espanya era un mite, atés que la llei permetia el treball infantil des dels deu anys. També va escriure: *La educación y las profesiones femeninas*, *La educación de la mujer de mañana* y *El método Montessori*, publicat en 1928. Paral·lelament, va estudiar la carrera de Dret en la Universitat de Saragossa.

A principis dels anys trenta, va tornar a Barcelona. Va sol·licitar ser admesa en el Col·legi d’Advocats de Barcelona per a exercir la professió. La primera actuació de Leonor Serrano en l’Audiència va tindre lloc el 22 d’abril de 1932, i va ser arreplegada per la premsa del moment: «*Ayer por la mañana debutó en la Audiencia doña Leonor, la primera mujer abogada que en nuestra ciudad informa ante los Tribunales de Justicia*». Compaginava la seua funció d’inspectora amb el seu despatx d’advocada i amb la publicació de llibres i articles.

Pocs mesos després de la proclamació de la Segona República, va aparéixer en el diari La Rambla, al costat d’altres intel·lectuals. Leonor Serrano declarava que l’Estatut havia de reconéixer el dret de vot de les dones.

Acabem este article amb les paraules d'Isabel Segura Soriano sobre Leonor Serrano:

> *«Perspicaz e inteligente, Leonor Serrano apuesta por una nueva pedagogía que, inspirada en Montessori, garantice la formación de las criaturas en plena incorporación de la mujer al mundo laboral. Como abogada, llega a implicarse en la realidad política del momento hasta que la Guerra desbarata su vida.»*

Imatge: **centrodelamujersesena.blogspot.com**

Este article va ser publicat per primera vegada en Diario Feminista el 5 d'abril de 2025